

...

KONCERTNA POSLOVALNICA MARIBOR

...

60

↙ NARODNI DOM MARIBOR ↘

...

KONCERTNA
POSLOVALNICA
MARIBOR

...

60

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

785.6(497.4 Maribor)

KONCERTNA poslovalnica (Maribor)

60 let Koncertne poslovalnice Maribor / [avtorji besedil
Marko Letonja ... [et al.] ; uredila Brigita Pavlič ; fotografije
Arhiv Narodnega doma]. – Maribor : Narodni dom, 2006

ISBN 961-91236-1-1

1. Gl. stv. nasl. 2. Pavlič, Brigita

COBISS.SI-ID 57561089

Vsebina

Marko Letonja

60 LET KONCERTNE POSLOVALNICE MARIBOR – KONCERTNEGA
PRIREDITELJA Z NAJDALJŠO TRADICIJO V SLOVENIJI!

4

Karmen Salmič Kovačič

KO PRAZNUJE GLASBENO ŽIVLJENJE

6

Petra Vidali

Koncertna poslovalnica
60 LET IN ŠE PRAV NIČ SIVA

16

Brigita Pavlič

SEZNAMU PRIREDITEV KONCERTNE POSLOVALNICE OB ROB

22

PRILOGA

Zgoščenka s seznamom prireditev v letih od 1946 do 2006

60 LET KONCERTNE POSLOVALNICE MARIBOR – KONCERTNEGA PRIREDITELJA Z NAJDALJŠO TRADICIJO V SLOVENIJI!

Maribor lahko s ponosom gleda nazaj, saj so se v teh 60 letih v mestu ob Dravi odvili mnogi res veliki koncerti. Spomnimo se vsaj Richterja, Neumanna, Brittna, Matačiča, Celibidacheja

in Gergieva pa Leningrajske in Češke filharmonije ali orkestra Teatra Mariinsky.

Mariborska koncertna poslovalnica je zmeraj našla izhod iz težav, ki so zvesti spremljevalec

Benjamin Britten in Peter Pears, Maribor, 22. 11. 1955

...

KONCERTNA
POSLOVALNICA
MARIBOR

60

4

Sergiu Celibidache s simfoniki Radia Stuttgart, Maribor, 17. 3. 1976

tako njene preteklosti kot sedanjosti. Prav tako je imela in ima še zmeraj odprta vrata za mlade glasbenike na začetku njihove profesionalne poti. Vlaganje v lastno produkcijo je bistvenega pomena za kulturno identiteto mesta, česar so se odgovorni v Koncertni poslovalnici zmeraj zavedali.

Kadar koli sem nastopil ali prisostvoval koncertu v Mariboru, sem imel vsakič občutek, da sem del »familije«. Spomnim se samo, kako smo se z Orkestrom Slovenske filharmonije zmeraj veselili gostovanja v Unionski dvorani,

Marko Letonja in Lazar Berman, dvorana Union, 20. 3. 1999

Valerij Gergiev in Orkester Mariinsky, Velika dvorana SNG, 25. 9. 2002

saj so tako organizatorji kot tudi publika zmeraj znali narediti tisti korak več, ki da slutiti, da na odru nisi več sam. To pa je tudi največ, kar si lahko tisti trenutek želiš.

In tudi zaradi tega se veliko glasbenikov vedno znova vrača v Maribor. Upam, da bo v prihodnosti še mnogo koncertov, ki se jih bomo vsi radi spominjali, zato želim Koncertni poslovalnici vse dobro in ji čestitam ob jubileju!

Marko Letonja

KO PRAZNUJE GLASBENO ŽIVLJENJE

Ko praznuje Koncertna poslovalnica Maribor svojo (že kar častitljivo) obletnico, ne praznuje le institucija z neutrudnimi sodelavci. Praznuje celo mesto, pravzaprav njegovo glasbeno življenje. To je tisti segment družbe, ki ne prinaša dobička in ne pušča za sabo ničesar v materialni podobi, razen natisnjenih programov in ocen v časnikih. To ni življenje, ki mrgoli v nakupovalnih centrih. Za marsikoga je celo nepotrebna navlaka. Za mesto, v katerem je vse od druge svetovne vojne do danes prevladovala tehnična inteligenca, pa je to tisti čarobni čopič, ki ga odene v mavrico. Prekrije sivino, mu dá dušo, ga duhovno-estetsko obogati in napoji s tistim, čemur pravimo kultura. Več kot je barv v mavrici, bolje je. Če je tudi glasba mavrica, sestavljena iz odtencev različnih glasbenih zvrsti, potem Koncertna poslovalnica Maribor še zdaleč ni bila (in ni) edina značnica v kulturnem življenju mesta. Zagotovo pa je že šestdeset let osrednja ustanova, ki skrbi za produkcijo t. i. umetniške glasbe na koncertnem odru.

Njena ugledna zgodovina se je začela kmalu po osvoboditvi po zaslugi vsestransko dejavnega, odločnega in vplivnega Ferda Filipiča. Ko so bile vse sile v naši republiki, ki je tedaj zaživela v okviru nove skupnosti jugoslovanskih narodov, usmerjene v obnovo domovine in gradnjo industrije, je bil Filipič ključna osebnost med tistimi, ki so obnavljali mariborsko kulturo. Z vodenjem je kot dober organizator in dinamična osebnost odločilno zaznamoval

časopisno hišo Večer, Kulturno-umetniško društvo Jože Hermanko (bil je njegov ustanovitelj ter dolgoletni predsednik) in Koncertno poslovalnico, ki je začela kot prva v Sloveniji delovati leta 1946 (sprva v obliki Koncertnega biroja Glasbene matice, preden se je le-ta preimenovala v KUD Jože Hermanko). Z nastopom Tržaške filharmonije pod dirigentsko palico

Vtisi in odmevi mariborskega simfoničnega koncerta Tržaške filharmonije

Veliki simfonični koncert, ki ga je 18. marca 1946 priredil v Mariboru slovití orkester Tržaške filharmonije, je dosegel mogočen, naravnost prodoren uspeh. Nam vsem bosta ostala v neizbrisnem spominu čudovito čista, fina igra ter vseskozi umetniško doganjanje tega sijajno vigranega in enotnega glasbenega telesa.

Iskreno zadovoljni pa so bili tudi gostje filharmoniki iz Trsta. Prireči sprejem na Trgu svobode, lep obisk pri obeh koncertih, bratsko vodstvo in hvaležno, navdušeno odobravanje mariborskega občinstva pri odličnem izvajanju, pozdravni govori, venci in sopki ter zdravice v vedrem razpoloženju pri večerji, vse to je napravilo na druge nam tržaške goste jako ogel in vseskozi izvrsten vtis. O tem pričajo spontane osebne izjave gostujočih godbenikov samih. Poleg tega je kon-

certna poslovalnica za Slovenijo v Ljubljani poslala mariborski koncertni poslovalnici Glasbene matice pismo, v katerem poudarja, »da je vtis pri Tržščanih izredno močan in so silno zadovoljni.« Nadalje izreka Mariborčanom zahvalo »za vso izredno ljubeznivo naklonjenost«, mariborski koncertni poslovalnici pa priznanje za »brezhibni aranžma obeh koncertov Tržaške filharmonije« in izraža nado, »da nas to vzajemno delo povezuje vedno tesneje v prid razvoja naše produktivne in produktivne glasbe.«

Koncertna poslovalnica Glasbene matice v Mariboru se hoče potraditi, da bo svoje delo razširila in izpopolnila, »čimer bo mogoča čim boljše in čim skrbneje izvedena organizacija koncertov v severnem delu naše Slovenije.

Vestnik mariborskega okrožja, št. 42, Leto II, 21. 6. 1946, str. 5

Prva Mariborska filharmonija

Dirigent in skladatelj Demetrij Žebre

Karikatura iz besedila »Pred VI. simfoničnim koncertom Mariborske filharmonije«; Vestnik, informativni dnevnik za gospodarstvo, politiko in kulturo, št. 59, Leto VII, 10. 3. 1951, str. 4

*Dolgoletni — od ustanovitve —
upravnik Koncertne poslovalnice:
Ferdo Filipič*

*Štirje direktorji Mariborske filh armonije: Anton Neffas, Deme-
trij Žebre, Ciril Cvetko in Jakov Cipci*

Karikature iz besedila »Ponosna bilanca. Ob desetletnici dela mariborske Koncertne poslovalnice«, Večer, št. 68, Leto XII, 12. 3. 1956, str. 2

Jakova Cipcija 18. marca tega leta se je začela njena uspešna pot organizatorke in ustvarjalke mariborskega koncertnega dogajanja, ki se je v kratkem času razcvetelo do zavidljive ravni. Kmalu se ji je pridružila zelo pomembna koncertna dejavnost domačega opernega orkestra – Mariborske filharmonije, osnovane ob Filipičevi podpori na pobudo dirigenta in skladatelja Demetrija Žebreta. Prvi koncert beležijo filharmoniki 13. marca 1950, čeprav so jih formalno priznali šele dve leti kasneje. Petnajst let so bogatili programe simfonične glasbe. Za izjemnim Žebretom sta jih urila Ciril Cvetko in Jakov Cipci, a njihovi uspehi niso zadostovali za nadaljnji obstoj. »Finančne težave« so bile odločilnejše. Leta 1965 je bila ustanovljena, tudi

med prvimi v Jugoslaviji, Glasbena mladina Maribora, pomembna partnerka poslovalnice, danes njen sestavni del v obliki Cikla za mlade. Ključna osebnost pri njeni ustanovitvi in delovanju je bil skladatelj Aleksander Lajovic, vsebinsko in produkcijsko pa so krojili njene koncerte tudi Tone Žuraj (dolgoletni predsednik), Metka Čurman, Štefka Rajšter (dolgoletna ravnateljica), po letu 1998 pa Manč Kovačič. Pomena glasbenih vzgojno-izobraževalnih dogodkov za mladino se je dobro zavedal že Filipič. In če beremo v katalogu, ki je izšel ob tridesetletnici koncertne poslovalnice leta 1976, besede Uroša Kreka o tem, kako se je »naša potrošniška družba [...] predala novemu bogu, ki ji neusmiljeno vlada«, kako »ni časa za

vrednote, ni potrebe po estetskem uživanju, ni potrebe po ljubezni in vendar smo vsega tega tako lačni«, kako »tehnika skrbi za udobnost, kakor velika mati, ki z monotono uspavanko ziba svojega otroka na prsni kaosi«, da »ne vidi nevarnosti, ki povzroča uspavanje razuma in teptanje podzavesti«, se nam vsili primerjava z današnjim trenutkom. Naenkrat postane ugotovitev, da smo takšno stanje družbe sprejeli kot nujno zlo (morda za nekatere pridobitev?) in postali nanj imuni, zastrašujoča. Vprašanje je, če je bila publika kdaj tako razslojena in zaprta znotraj svojega »estetskega« geta kot v

KONCERT

KONCERT DUBRAVKE TOMŠIČ

Na Akademiji za glasbo v Ljubljani, na klavirskem oddelku priznane pedagoginje prof. Zore Zarnikove, študira klavir Dubravka Tomšič, ki je danes stara 8 let, a ima za seboj celo vrsto koncertnih nastopov, ki so v vsakem pogledu izredno uspeli. Nastopila je v Ljubljani, Dubrovniku, Splitu, Zagrebu in Beogradu. Je izreden talent z izredno razvitim poslušom, muzikaličnim čutom in spominom. Melodijo, ki jo sliši, sama poskusi na klavirju z lastno spremljavo in tako ima cel izbor naših in hrvaških narodnih pesmi. Za koncertne nastope ima naštudiran raznolik klasičen program, predvsem Bacha, Mozarta in Beethovna. Igra tudi dela iz jugoslovanske klavirske literature. Tako bo v Mariboru izvajala preludije in fuge od Bacha ter Beethovno in Mozartovo sonato. Koncert se bo vršil v četrtek, dne 17. t. m., ob 20. uri v kazinski dvorani. Vstopnice za ta koncert so v predprodaji v upravi Vestnika.

Vestnik, glasilo mestnega odbora OF, št. 63, Leto V, 16. 3. 1949

Sinoči sta v Kazinski dvorani koncertirala Angleža komponist Benjamin Britten in tenorist Peter Pears. Na sliki: Prihod gostov v Maribor. Z leve proti desni so: Ferdo Filipič, Benjamin Britten, Oton Bajde, Vlado Golob, D. Lajovic, Mira Končeva in Peter Pears.

Večer, št. 275, Leto XI, 23. 11. 1955, str. 2

današnjem času. Če se je s problemom pridobivanja poslušalskega podmladka soočala koncertna poslovalnica že pred tridesetimi leti, se kaže ta izziv danes še toliko zahtevnejši. Vse od ustanovitve so bile zato vsebine za mladino pomemben segment koncertne ponudbe. Zvrstili so se številni dogodki, namenjeni mladim, manjkalo pa tudi ni tistih, na katerih so se publiki predstavili komaj uveljavljajoči umetniki. Kako so začeli v Mariboru vsi naši vrhunski postvarjalci (Dubravka Tomšič Srebotnjak, Igor Ozim, Marijana Lipovšek, Aci Bertonecelj, Irena Grafenauer in drugi), beremo v publikaciji, ki je izšla ob trideseti obletnici Poslovalnice. Tudi v času po ponovni ustanovitvi Mariborske filharmonije je bil vsako sezono en koncert namenjen mlademu solistu, organizatorji pa so si ves čas prizadevali približati umetnost mlademu človeku tudi na druge načine: v obliki predavanj, komentarjev, pogovorov, multimedijskih predstav. Leta 1968 je bil na pobudo dr. Sergeja Vrišerja

KONCERTNA POSLOVALNICA
MARIBOR

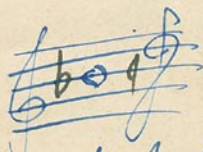
PETER PEARS

TENOR

BENJAMIN BRITTEN

KLAVIR

DUO IZ LONDONA

with best wishes
Henry - [Signature]

MARIBOR, 22. NOVEMBRA 1955
OB 20. URI
UNIONSKA DVORANA

1. J. Haydn:

PET ANGLEŠKIH PESMI

Mornarjeva pesem

Naklonjenost

Nikoli ni govorila o svoji

ljubezni

Prodorni pogled

2. F. Schubert:

PET PESMI

Na mostu

Spomladi

Spev nad vodo

Noč in sanje

Sin muz

*

3. B. Britten:

ZIMSKE BESEDE

(WINTER WORDS)

4. B. Britten:

STIRI ANGLEŠKE

NARODNE PESMI

Sally Gardens

Bonny Earl o'Moray

The Ploughboy

Sweet Polly Oliver

Henry Pears
22/xi/55

Svetovni format

S koncertom pianista svetovnega formata in prvega ranga – Svjatoslava Richterja, ki je igral v nabito polni Unionski dvorani v četrtek, 2. marca, je naša koncertna sezona nedvomno dosegla svoj višek.

Koncert tega velikega umetnika je presegel vsa pričakovanja, ki so bila spriča Richterjevega renomeja že tako velika. Že izbira sporeda je bila nenavadna: eno zadnjih Schubertovih del – sonata v B duru, in Schumannove mladostne Simfonične variacije. Prva ni tehnično niti zahtevna, toda izredno težko je držati ves čas ustrezno napetost, saj je prvi stavek zelo dolg in ker ni dramatično napet, se kaj lahko sprevrže v dolgčas, če tega ne izvaja taka izredno močna umetniška osebnost kot je Richter, ki je iz tega zgradil nenavadno, toda arhitektonsko čvrsto umetnino z bogato vsebino.

Pri Schumannovih simfoničnih variacijah pa je nevarnost prav obratna: zaradi silne tehnične zahtevnosti lahko pride do enostranskega poudarka samo na bravuroznosti, umetniška vsebina pa se izgubi. Richter je tu spet pokazal, da je v njem več kot samo tehnična perfekcioniranost: v Schumannovih variacijah smo lahko razločno slišali skladateljev dnevnik, v katerem se nizajo doživlja čustveno zagnanega mladega človeka, ki se z vsem silnim žarom bori za človeka in ki doživlja poraze in zmage.

Po silovitem aplavzu je velik umetnik dodal še dvojce Chopinovih skladb, v katerih je pokazal spet svoje čisto nove in drugačne umetniške zmožnosti ustvarjanja, zlasti nepopisno nežnost in prisrčnost.

Resnično smo srečni, da smo lahko poslušali neposredno tako velikega umetnika, kot je Svjatoslav Richter; še si ga želimo poslušati, ker vemo, da nam bo povsod odkrival nove svetove, nova bogastva.

-vb-

Svjatoslav Richter (karik. R. Bratoža)

in pianista Janka Šetinca pri koncertni poslovalnici ustanovljen Festival baročne glasbe, ugledna mariborska prireditelj z nekajdesetletno tradicijo. Ob njem in zanj je bil ustanovljen ansambel Collegium musicum, s spremenljivo zasedbo, a stalno izvajalsko odličnostjo članov. Takšen je bil tudi festival, pri katerem je Šetinc ves čas sodeloval, in sicer tudi kot čembalist v ansamblu. V tridesetih letih Filipičevega vodenja poslovalnice je koncertno življenje doživelo izrazit vzpon. Število koncertov se je iz leta v leto množilo, prav tako občinstvo, v Maribor so prihajali izvrstni domači in tuji solisti, orkestri, komorne skupine. Kdor ni bil priča dogodkov, verjetno težko verjame, da sta leta 1955 v Mariboru nastopila Peter Pears in Benjamin Britten, leta 1956 Češka filharmonija, leta 1962 Godalni kvartet Gewandhaus iz Leipziga, da so leta 1965 v našem mestu igrali Bamberški simfoniki, leta 1973 Leningrajska in Moskovska filharmonija, pa Komorni orkester Zürich, Komorni orkester RTV Bruselj, Komorni orkester Pro arte iz Münchna, Komorni orkester iz Toulousa, leto poprej Virtuosi da camera iz ZDA, leto kasneje Oktet Berlinske filharmonije ..., da so na odru solirali Nikita Magaloff (leta 1956), Dmitrij Baškirov (leta 1958), Kendal Taylor (leta 1960), Svatoslav Richter (leta 1972), da je Igor Ozim med leti 1947 in 1976 na odru stal kar dvajsetkrat, malo manj pogosto pa so se nam z njega priklanjali ostali slovenski in jugoslovanski virtuoz, orkestri in dirigenti. Seznam koncertnih programov in izvajalcev šestdesetletne produkcije je tako izjemno dolg in bogat, da naj o ostalih spregovori sam.

Po nenadni Filipičevi smrti (1978) je njegovo delo kar osemnajst let uspešno nadaljevala Metka Čurman (do 1996), za njo pa je vodenje

FERDO FILIPIČ
28.III.1910-1.IV.1978

Umrl je FERDO FILIPIČ. Težko si je zamisliti koncert brez njega. Danes, po 32 letih, vas – občinstvo, ki mu je želel zmeraj ustreči – ni pričakal na vhodu v dvorano, nasmejan in obenem poln skrbi, kako boste zadovoljni s koncertom. Sredi dela, ki ga je s tolikšno ljubeznijo opravljal, je omahnil.

Naključje je hotelo, da je danes pred nami orkester, s katerim je pred dvema letoma, ob njegovem prvem gostovanju v Mariboru sklenil trdnjše prijateljstvo. Glasbeniki iz daljne Rige bodo danes zaigrali njemu v spomin delo, ki ga je prvič tako navdušilo.

Vest o smrti Ferda Filipiča je pretresla glasbene delavce širom Jugoslavije, saj je bil dolgoletni član medrepubliških odborov in vsi so ga poznali in cenili kot zavzetega sodelavca in iskrenega tovariša, prijatelja, ki ga je vodila le ena misel – po svojih močeh prispevati k razvoju glasbene dejavnosti.

Še posebej je ostal v spomini vsem umetnikom, ki so v več kot tridesetih sezonah gostovali v Mariboru. Tuji izvajalci so se vedno znova javljali in izražali zadovoljstvo nad lepimi trenutki, ki so jih preživeli v Mariboru. S svojo človeško toplino je napravil močan vtis na velike umetnike kot so Sergiu Celibidache, Svatoslav Richter, Václav Neuman, Benjamin Britten in številne druge.

Še danes nismo popolnoma dojeli kaj pomeni njegov odhod, vendar si je Koncertna poslovalnica Maribor zadala nalogo, da uresniči vse njegove načrte, da bo vodila mariborsko glasbeno življenje v njegovem duhu, po poti, ki jo je utiral več kot tri desetletja.

• • •

Koncertni list 17. 4. 1978, koncert s komornim orkestrom iz Rige, posvečen spominu na Ferda Filipiča

prevzela Brigita Pavlič. Z ambicioznim in mededžersko prodornim direktorjem Narodnega doma Vladimirjem Rukavino je Poslovalnica že pred tem dobila ustrežnejše prostore v Narodnem domu, s Pavličevo na čelu pa je pomnožila koncertne dogodke, spremenila zunanjo podobo in oglaševalsko strategijo. Še v času Čurmanove in že drugič v mariborski zgodovini so ob »posluhu« koncertne poslovalnice in na pobudo dirigenta Uroša Lajovca v sodelovanju z mariborsko Opero ter nekaterimi člani

Collegium Musicum Maribor z Jankom Šetincem, Festival baročne glasbe 1973

orkestra (zlasti Darka in Srečka Kovačiča) leta 1993 ustanovili društvo Mariborska filharmonija. Žal je dialog med institucijama v času ob poteku pogodbe (2004) padel na izpitu. Čeprav orkester pod svojim prvotnim imenom nadaljuje koncertno poslanstvo v okviru SNG Maribor, se radi spominjamo rasti njegove izvajalske ravni, ugleda, vse večjih programskih izzivov in srečanj s priznanimi solisti ter dirigenti. Koncertna ponudba se je po neljubem razhodu za poslušalce pravzaprav obogatila – z več simfoničnimi koncerti na leto in z gostovanji tujih (večinoma izvrstnih) orkestrov.

Irena Grafenauer, Glasbeni september 1998

Radovan Vlatković, Glasbeni september 2000

Konkurenca je koristna in vselej pozitivno učinkuje – tako na obe instituciji kot na življenje mesta. Vendar bo šele čas pokazal, če ni morda uspešno sodelovanje, ko gre za ureničevanje projektov drugačnih razsežnosti in zahtev, še učinkovitejše.

Baročni festival se je že leta 1994 preimenoval v Glasbeni september na pobudo Janka Šetince, ki je bil tudi njegov umetniški vodja. Čeprav zamišljen kot »močno razširjeni in izvajalsko okrepljeni baročni festival«, se je od tega koncepta vse bolj oddaljeval. Nekaj let ga je programsko usmerjal Radovan Vlatković, zatem pa vse do danes predloge programov in izvajalcev na Glasbenem septembru kot tudi na vseh ostalih prireditvah Koncertne poslovalnice obravnava strokovni svet Narodnega doma z Markom Letonjo na čelu. S spremembo imena in vsebine Glasbenega septembra se ni le, žal, prekinila dolgoletna tradicija baročnega festivala, ampak tudi začela nova. Ta ni slogovno zamejena in se prav tako lahko pohvali z izbranimi, izjemnimi izvajalci, raritetami ter kakovostnim izborom skladb. Začela se je prireditve, ki nas vsako leto preseneti z drugačno programsko zasnovo, ki nemalokrat briše meje med zvrstmi in gradi mostove do drugačne publike. Recimo temu odprtost, atraktivnost, vpetost v širše okolje in čas.

Danes Koncertna poslovalnica ponuja publiki poleg septembrskega festivala tudi čez leto glasbena doživetja v obliki treh ciklov (komornega, simfoničnega, mladinskega), dodatnih zunajabonmajskih dogodkov in Salona glasbenih umetnikov, ki je sestavni del poletnega Festivala Lent. Sprva namenjen mariborskim glasbenikom je tudi Salon v zadnjih letih prešel lokalne okvirje in postal vseslovenska in celo mednarodna prireditev. Če je bila v prvih

...

KONCERTNA
POSLOVALNICA
MARIBOR

60

14

Mahlerjeva Simfonija tisočev, dvorana Tabor, 8. 6. 2002

desetletjih delovanja Koncertne poslovalnice izmenjava slovenskih in jugoslovanskih umetnikov naše širše domovine pogostejša praksa, se je to v zadnjem desetletju bistveno spremenilo. V ospredju ponudbe so zvezdniška imena svetovne glasbene scene, težišče se je premaknilo k instrumentalni glasbi na račun vokalne. T. i. »galakoncerti« lahkotnejše vsebine vsako leto v mesecu decembru polnijo dvorano z najrazličnejšo publiko in zvenečimi imeni. Nepozabni so bili v zadnjem desetletju nastopi Paquita D'Rivere in Roseanne Vitro ter Lala

Schifrina z Mariborsko filharmonijo, izvedba Mahlerjeve *Simfonije tisočev* v sodelovanju Mariborske in Slovenske filharmonije, nastop orkestra Mariinsky iz Sankt Petersburga pod taktirko legendarnega Valerija Gergijeva, gostovanja znamenitih komornih sestavov (Trio di Milano, Trio Hantai, Slokar Brass Trio, Ensemble Sándor Végh, Godalni kvartet iz Leipziga, Državni godalni kvartet Nove Zelandije, Godalni kvartet Petersen, Avstralski komorni orkester s slovitim Richardom Tognettijem ...) in solistov (Dubravke Tomšič Srebotnjak, Mari-

Mariborska filharmonija s Paquitos D'Rivero, Velika dvorana SNG, 10. 12. 1999

jane Lipovšek, Irene Grafenauer, Midori, Daga Jensna, Davida Finckla, Gerarda Lesneja, Mateja Bekavca ...).

Vsa leta od ustanovitve je bila mariborska Koncertna poslovalnica skupaj z Glasbeno mladino pomemben posrednik glasbene umetnosti, njen promotor in spodbujevalec na območju severovzhodne Slovenije. Poletne prireditve, programi lahkotnejše glasbe, domačih umetnikov, tujih zvezd, septembrski festival (nekaj baročni), prireditve za mlade, celoletna ponudba solističnih, simfoničnih, komornih dogodkov – vse to ima v Mariboru že zelo dolgo tradicijo. Ob uspešnih vodjih so v programski politiki ali drugače v njej sodelovali številni ugledni glasbeniki, dirigenti, glasbeni pedagogi, muzikologi, sponzorji in ljubitelji glasbe. Med njimi so Vlado Golob, Samo Hubad, Aleksander Lajovic, dr. Igor Ozim, dr. Manica Špendal, Matej Svetel, mag. Stane Jurgec, Janko Šetinc, Uroš Lajovic, dr. Henrik Neubauer, dr. Darja Koter, Aldo Kumar, Marko Letonja, uredniki resne glasbe na Radiu Maribor in drugi. Čeprav so nekateri ostali neimenovani,

gre pripisati zaslugo tudi njim, pa tudi vsem zaposlenim v Koncertni poslovalnici, nekdanj in danes, ki so si vselej v zgodovini poslovalnice prizadevali za najboljše ter sledili motu »še bolje in še več«. Ko ugasnejo luči, ko se prične dogajanje na odru in steče vse gladko kot po maslu, publika niti ne pomisli, kaj vse je bilo za to potrebno storiti. Če pa se kaj zalomi, to takoj opazi. Šele brezhibna produkcija omogoči pot od umetnika do poslušalca, zato je nujno potreben vmesni člen, ki skrbno bdi v ozadju in ki se v ozadje umakne, ko izzveni aplavz. Vendar naj bo tale namenjen njej in naj bo bučen. Ob iskrenih čestitkah k jubileju zaželimo slavljenki in vsem, ki so bili s Poslovalnico v šestdesetih letih kakor koli povezani, tudi obiskovalcem prireditve, vso srečo in uspešno nadaljnje delo. Namreč – za glasbeno življenje gre ... In za »mavrico« mariborske kulture.

Karmen Salmič Kovačič

Koncertna poslovalnica 60 LET IN ŠE PRAV NIČ SIVA

Seveda vemo, da ima Maribor bogato kulturno zgodovino. Toda bolj imamo v zavesti bogastvo oddaljenega. Po zaslugi dr. Hartmana, dr. Špendalove in še nekaterih njunih sodelavcev imamo na voljo obsežne knjige o umetnostnem utripu mesta zlasti pred drugo svetovno vojno. Pa po njej? Vemo kvečjemu tisto, kar smo doživeli sami. Vmesni čas, tako imenovana polpretekla zgodovina, pa ostaja, vsaj za mojo generacijo, neznanka. Z njim je tako kot z modernistično arhitekturo – šele počasi prihaja v zavest spoznanje, da je tudi ta kulturna dediščina in da jo moramo popisati, oceniti in obvarovati z enako vnetostjo, kot počnemo to z relikti preteklih stoletij.

Toda z materialnimi ostanki je vendarle lažje – četudi se jih ne zavedamo, ostajajo. V tako imenovanih poudarjenih umetnostih pa ostajajo kvečjemu surogati, ki ne omogočajo avtentičnega podoživetja. Avtentiko odnesejo s seboj samo tisti, »ki so bili zraven«. In ko zdaj prebiram sporede koncertov, ki jih je v šestdesetih letih omogočila Koncertna poslovalnica, sem skorajda jezna na vse tiste, ki so bili na teh koncertih, ob tem pa mirno prenašali očitno neuničljivo floskulo o (socialistični) kulturni sivi mesta.

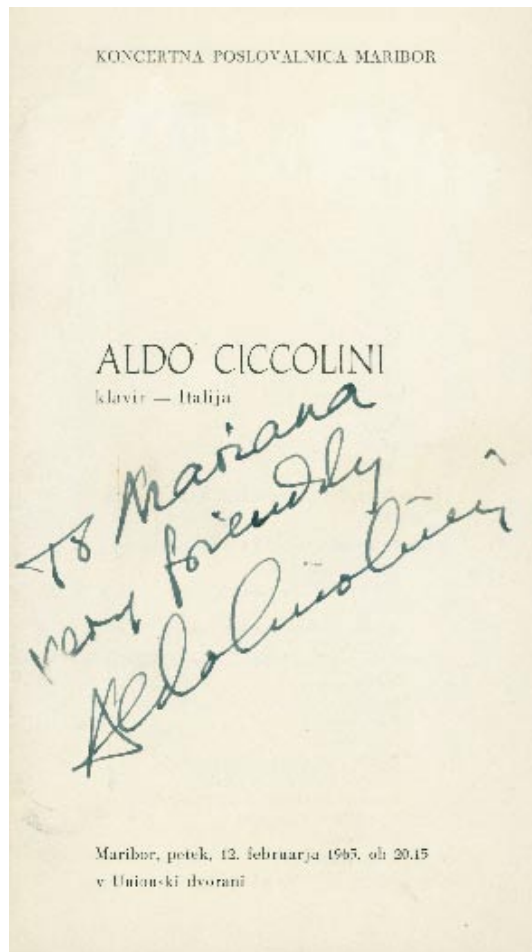
Zdi se, kot da je – v trenutku, ko je bila izrečena – izničila vsakršno željo po tem, da bi to »sivino« raziskovali. Da je dokončno zarisala podobo industrijskega mesta s proletarsko mentaliteto in temu primerno kulturo. Zakaj bi torej brskali po programih institucije, ki je zaživela takoj po vojni, ko pa v njih tako ne

more biti drugega kot zabavna glasba in partizanski pevski zbori, mar ne? Nemogoče, da

KONCERTNA
POSLOVALNICA
MARIBOR

60

16

bi bil leta 1955 tukaj Benjamin Britten (da ne bo pomote, osebno). Nemogoče, da bi bil leta 1965 tukaj Aldo Ciccolini (a se niso ob koncertu v Ljubljani hvalili, da so ga končno pripeljali v Slovenijo?).

Ne bom dalje naštevala velikih imen. (A če smo že pri njih – na nobenem drugem umetnostnem področju se ne moremo pohvaliti s takšno plejado.) Namen tega zapisa je, po skromnih močeh izluščiti nekaj zrn iz zgodb tistih velikih ljudi, ki so s svojim organizacijskim (danes se temu reče menedžerskim) delom veliko glasbo omogočili.

O očetu Koncertne poslovalnice Ferdu Filipiču vem samo, kar so zapisali ali povedali drugi. Ob tridesetletnici poslovalnice so se mu v zborniku poklonili vsi priložnostni slavlilni zapisi. Morda je distanca prinesla le še večje čudenje. Moral je biti preprosto neverjetno predan in pretkan, da je v nenaklonjenih časih uspešno vodil takšno »podjetje«. Glasbeniki so mu morali izjemno zaupati in ga ceniti, publika je moral znati vzgajati, voditi in razvajati. In čeprav se zdijo naslednja tri desetletja Koncertne poslovalnice še hitrejša, turbulentnejša in vsako leto znova rekordna, ostaja dejstvo, da so lahko bila takšna samo zaradi trdnih temeljev,

Metka Čurman in Ferdo Filipič

Metka Čurman in Uroš Lajovic

ki jih je postavil. Zdi se mi, da sem iz zgodovine Koncertne poslovalnice potegnili dva bistvena »nauka«: prvo je že omenjeno spoznanje o nesivi kulturni polpretekli zgodovini, druga pa je zavest o »večnem vračanju«. Marsikaj, kar me v mojem času čudi in navdušuje, ni tako novo, kot se zdi. Koncertna poslovalnica se je vedno znova znašla pred istimi problemi, in tudi načini razreševanja so večkrat podobni, četudi naključni atributi novih časov zabrišejo sistemske podobnosti.

Metka Čurman, ki je Koncertno poslovalnico vodila po smrti Ferda Filipiča leta 1978, je takole klasificirala »večne težave« poslovalnice:

nelagodje ob biti in nebiti Mariborske filharmonije ter večni boj za finančna sredstva, koncertne dvorane in nakup koncertnega klavirja. Brigita Pavlič, akterka zadnje desetletke, lahko črta iz seznama samo zadnjo postavko. Klavir zdaj je. No, pa tudi Unionska dvorana je obnovljena in lepo služi prireditvam Koncertne poslovalnice, čeprav vse še ni optimalno.

Seveda so bile nekatere druge okoliščine za Koncertno poslovalnico pod vodstvom Metke Čurman drugačne. Drugačna je bila logistika (vodenje je med drugim vključevalo tudi prodajo vstopnic), druge so bile krovne inštitucije, ker Koncertna poslovalnica pač nikoli ni bila samostojna. In je že takrat vedela, kaj pomeni iskanje sponzorjev. Tudi tedaj je imela predane sodelavce – v Koncertni poslovalnici se je recimo uril Andrej Borko – in močan programski svet, ki je s svojim vplivom privabljal pomembne glasbenike ter sodeloval pri pridobivanju občinstva. Osnovno programsko vodilo je bilo »zastopanost vseh inštrumentov«, znotraj takšne izbire pa seveda kakovost: »Raje

manj, a to kvalitetno.« Še bolje kot z Ljubljano so sodelovali z Zagrebom. In tako so se Ljubljani večkrat samo čudili: »Kakšne koncerte imate tukaj, kakšne glasbenike imate tukaj!« (Ne bi rada naštevala imen, da ne bi, amaterska neznalčica, koga bistvenega spustila. Programi so konec koncev na voljo in ko jih prebiramo, nam res igra srce). Imeli so vse cikle, ki jih ima poslovalnica danes (pa še kakšnega zraven, recimo ciklus koncertov za »neposredne proizvajalce« z namenom »spreobrnitve«). Bili so soustanovitelji Festivala komorne glasbe v Radencih, imeli so Baročni festival. In imeli so tudi Poletne prireditve, pravo predhodnico Lenta, pravi Čurmanova. Abonma pa je vključeval še posebnost, ki si jo danes res težko predstavljamo. Preprosto so »nabrali« za šest ali celo več avtobusov potnikov in se odpeljali na koncert ali celo glasbeno popotovanje. In bila so družjenja z umetniki, kakršnih v metropolah ni. Čurmanova pove o vsakem kakšno zgodbico, ponavadi je povezana s staro Orlovo kletjo (ki bi morala dobiti spominsko ploščo – slava ji!). »Vedno so se vsi čudili, kako smo lahko pridobili tako velike umetnike,« pravi. »Z gostoljubnostjo«. In še pridobljena modrost gostiteljice: »Večji kot je umetnik, manj komplicira.«

Tudi Brigita Pavlič – Koncertno poslovalnico vodi od leta 1996, pod okrilje Narodnega doma pa je poslovalnica prišla štiri leta prej – skriva menedžerske male skrivnosti. In ne skriva velike ljubezni do dela. Če si umetnik v svojo delovno biografijo zapiše, da je koncertiral v Mariboru, ne bo pridobil bistvenih točk. Če pa si v svoj privatni dnevnik zapiše, da se je imel v Mariboru lepo, in če to pove kolegom, se bodo vsi skupaj vračali. Poslovanja z velikimi mednarodnimi posredovalnimi agencijami si večinoma ne morejo privoščiti, še zmeraj več kot polovico glasbenikov pridobijo tako,

Andrej Borko in Vladimir Rukavina po predstavitvi koncertnega klavirja Fazioli, model F 220 s Tomažem Petračem, Kazinska dvorana, 17. 3. 1992

Brigita Pavlič

da se dober glas širi od ust do ust. In zaleže več kot denar. »Funkcioniramo po principu malega mesta,« strne problematiko Pavličeva. In tako »deluje« tudi hvaležna publika. Če se na koncertu vsi poznajo, je vzdušje drugačno, bolj prijazno.

Zdi se, da je poslovalnica v zadnji desetletki previharila viharje. Z Jankom Šetincem in Radovanom Vlatkovičem je zgradila Glasbeni september kot avtorski projekt. »Ustvarjali smo vrhunski produkt, v Maribor je prihajalo vse več velikih glasbenih imen, festival se je širil,

izpita iz mednarodne prepoznavnosti in posledično iz trženja festivala pa žal nismo opravili,« pravi Pavličeva. »Resda nam je ozki krog domačih poznavalcev in ljubiteljev komorne glasbe vselej ostajal zvest, a kaj, ko se uspešnost v današnjem času meri z razprodanimi dvoranami, gostota tovrstnega festivalskega dogajanja pa zahteva zaledje mnogo številnejšega občinstva. Skratka, potrebno je bilo spremeniti koncept.« (Zlati časi avtobusnih turnej publike so očitno res mimo.) Potem je poslovalnica, leta 1993 skupaj s pobudniki iz orkestrskih vrst, obudila Mariborsko filharmonijo. Delala je odlično, Uroš Lajovic je pripeljal številne takrat mlade talente, orkester jim je nudil prve možnosti nastopanja, mnogi med njimi so danes veliki in Mariborski filharmoniji hvaležni. In domačim glasbenikom so, tudi skozi Salon glasbenih umetnikov, z vzpodbujanjem sodelovanja v različnih komornih zasedbah, omogočili postati še boljši orkestrski glasbeniki. Ob 300-letnici Slovenske filharmonije, ko so mariborski in ljubljanski filharmoniki – enakovredno – skupaj izvedli Mahlerjevo 8. simfonijo (na pobudo Marka Letonje, ki je zvest podpor-

...

Manč Kovačič

Tina Vihar

Tina Princ

Milan Latin Muso

ni člen poslovalnice), so jih tudi v Ljubljani začeli »jemati resno«. Gradili so na raznolikosti programov, presegali klasične okvirje priljubljenih simfoničnih skladb. Ko se je pred tremi leti scenarij zgodbe prvega konca Mariborske filharmonije iz leta 1965 ponovil (»Žalostno je, kar se dogaja med SNG Maribor in nami«, pravi Pavličeva, »ker ni nihče samozadosten in bi v tako malem mestu morali sodelovati«), je poslovalnica pričela vabiti tuje orkestre. Tukaj je selekcijski ključ seveda drugačen: predstaviti poskušajo orkestre raznolikih glasbenih tradicij in slogovnih značilnosti in poiskati tipične repertoarje za določene šole igranja.

Ob svojih klasičnih ciklih (znova je živahen tudi cikel za mlade, resda zaenkrat še »brezstopenjski«) je Koncertna poslovalnica zadovoljena tudi za izbor in organizacijo številnih koncertov na Lentu, skupaj s Kiblo »servisira« produkcijo Novega jazza v Narodnem domu in še česa. Brez logistične okrepitve tega ne bi mogla – zdaj šteje pet zaposlenih (producenta Manč Kovačič in Tina Vihar, organizatorica in PR-ovka Tina Princ in glasbeni sodelavec Milan Latin Muso). »Treba je vztrajati in treba je vzgajati novo občinstvo. S tem namenom stojimo za 'revolucionarnimi programi', stojimo pa tudi za tem, da sklepamo kompromise in, če je potrebno, tudi lansiramo trende,« zatrdi Brigita Pavlič. Klasična publika se je morda zmrdovala, ko so pričeli organizirati novoletne gala koncerte z velikimi imeni popularnejših tokov znotraj resne glasbe (ki so jih lahko izvažali tudi v sicer glasbeno zasičeno Ljubljano). Toda s tem so pridobili novo publiko, ki zdaj kdaj zaide tudi na drugačne koncerte. Posledično to seveda prinaša še večji in še bolj kvaliteten razmah klasične glasbe. In enako je s sedanjim konceptom Glasbenega septembra. Ob vrhunskih klasičnih koncertih predstavlja

Zaključek preteklosti in napoved prihodnosti: Avstralski komorni orkester z Richardom Tognettijem in Dawn Upshaw, dvorana Union, 19. 5. 2006

festival tudi popularnejše programe. Glasbeni september pa »krši« pravila starega festivala samo zvrstno, produkcijsko ostaja avtorski. In tudi zvrstna mejnost je pravzaprav vsakič znova povsem avtorska. To pač ni zabavna glasba. In če bi to že bila, bi najbrž morali spomniti na to, da se kakovostnih zabavnih glasbenih dogodkov Koncertna poslovalnica v prvih petdesetih letih sploh ni branila, pa ni to prav nič omajalo njene siceršnje serioznosti. Ne nazadnje pa je čar »funkcioniraja po principu malega mesta« tudi v tem, dodaja Pavličeva, da je nenehna improvizacija, ki jo princip zahteva, produktivna. »Lažje kot veliki si privoščimo zdrse in več možnosti imamo, da se rodi kaj velikega. Ne uspe zmeraj, uspe pa velikokrat. In prav zaradi uspele avtorske produkcije in

realizacije lastne vizije sodelovanje z večjimi mesti, kot so Ljubljana, Zagreb ali Gradec, že zdavnaj ne pomeni več odvisnosti, pač pa enakovredno partnerstvo v smislu 'ti meni – jaz tebi'.«

V prihodnjih letih čakajo Koncertno poslovalnico novi izzivi. Spet drugačen Glasbeni september, rezidenčna gostovanja umetnikov, čaka jo, upajmo, Evropska orkestrska akademija. Toda o tem bodo pisali v zborniku ob novem jubileju. Vanj preprosto ne moremo dvomiti. Koncertna poslovalnica Maribor je bila že pred tridesetimi leti »najstarejša in najbolj uspešna koncertna poslovalnica v Sloveniji«. In prav vse kaže, da to tudi ostaja.

Petra Vidali

SEZNAMU PRIREDITEV KONCERTNE POSLOVALNICE OB ROB

Arhiv Koncertne poslovalnice je moja slaba vest, ki se oglašča vedno, kadar nisem prepričana, če (in če ja) – kdaj je nek umetnik v preteklosti nastopil v Mariboru ali kadar ne vem zagotovo – kdaj (če sploh kdaj) in kolikokrat, smo kakšno skladbo uvrstili na naše koncertne sporede. Zadnje svarilo, da bo s starimi svežnji programov, fascikli, brošurami, fotografijami in ostalimi nemimi pričami vsega, kar je bilo nekoč glasba, vendarle potrebno nekaj storiti, je prišlo pred nekaj leti. Ob manjšem požaru, ki smo ga imeli v Koncertni poslovalnici, so saje zdesetkale tudi dobršen del naše preteklosti spravljene zgolj na porumenelih koncertnih listih minulih let.

Pa vendar – ko v vsakdanjiku lovimo termine in včasih komaj še dohajamo roke prihodnjih dogodkov je pač treba imeti pošten razlog, da se lotiš zaloga, kakršen je iskanje, zbiranje, vnašanje in aktualiziranje podatkov za preteklih 60 let delovanja Koncertne poslovalnice. Visok jubilej in dejstvo, da je bil zadnji zbornik Koncertne poslovalnice z navedbami izvajalcev, ne pa tudi koncertnih sporedov, izdan pred tridesetimi leti, je bil zagotovo dovolj dober vzrok, da se lotimo dela!

Naš osnovni namen je bil ustvariti bazo podatkov, ki bi služila delu v okviru Koncertne poslovalnice, pa tudi kot vir podatkov morebitnim muzikološkim, zgodovinskim, kulturološkim in drugim raziskavam. Izhajali smo iz arhiva koncertnih listov, manjkajoče podatke smo iskali v dokumentaciji o najavah, kritikah in odmevih časnika Večer in drugih medijev

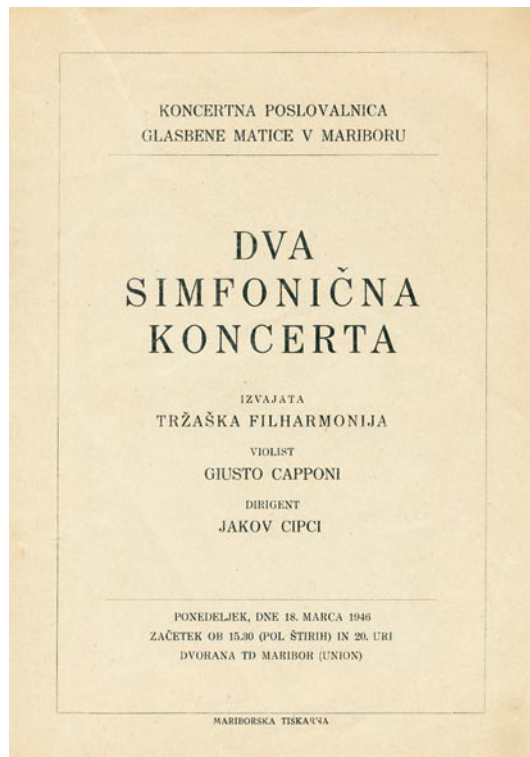
ter v strokovni literaturi, v veliko pomoč nam je bil Matej Svetel s svojo bogato privatno zbirko koncertnih listov ter opombami in zaznamki o odstopanjih od najavljenih koncertnih sporedov.

Koncertnih sporedov velikokrat nismo prepisovali po izvirniku in v tem smislu nimajo zgodovinske vrednosti. Za aktualizacijo in po-

...
KONCERTNA
POSLOVALNICA
MARIBOR

60
— — —

22

enoten zapis podatkov o posameznih skladbah smo se odločili zaradi lažjega iskanja in večje uporabnosti na ta način zbranih podatkov. Kot nazorni primer naj navedem recimo Dvořákové simfonije, kjer vlada določena zmeda, ker je skladatelj oštevilčil le zadnjih pet simfonij in tako najdemo njegovo, pri nas v 40-tih, 50-tih in 60-tih letih pogosto izvajano 9. simfonijo, na koncertnih listih iz tistih časov označeno kot 5. simfonijo; prav tako pogosto izvajano delo Musorgskega Noč na Golem brdu se na originalnih zapisih pojavlja tudi pod naslovom Noč na pusti gori ali Noč na Lisi gori. Navedbe koncertnih skladb so bile predvsem

na koncertnih listih prvih desetletij nepopolne, velikokrat smo šele iz časopisnega članka ali spremnega teksta lahko razbrali, recimo za katero Beethovnovi Sonato je pravzaprav šlo. Kar nekaj preglastic so nam povzročala tudi lastna imena skladateljev (predvsem avtorjev številnih zborovskih revolucionarnih pesmi, ki so se izvajale v prvih povojnih letih), v zborniku jih navajamo z inicialkami, v virih pa so pogosto navedeni samo priimki. Lahko si predstavljate, da prav tako ni bilo vedno prav preprosto določiti kateri izmed Bachov, Scarlattijev, Gabrijelijev, Lajovicev ... je podpisani pod določeno skladbo. Poenotili smo tudi

SLOVENSKA FILHARMONIJA — KONCERTNA POSLOVALNICA, LJUBLJANA

Leto 1949

KONCERT

JELKA STANIČ
(VIOLINA)

PRI KLAVIRU:
MARIJAN BIROVŠEK

Anton Trost
ANTON TROST

Maribor, ponedeljek, 4. aprila 1949
ob 20 uri
kazinska dvorana
Plesalica

VELIKA FILHARMONICNA DVORANA

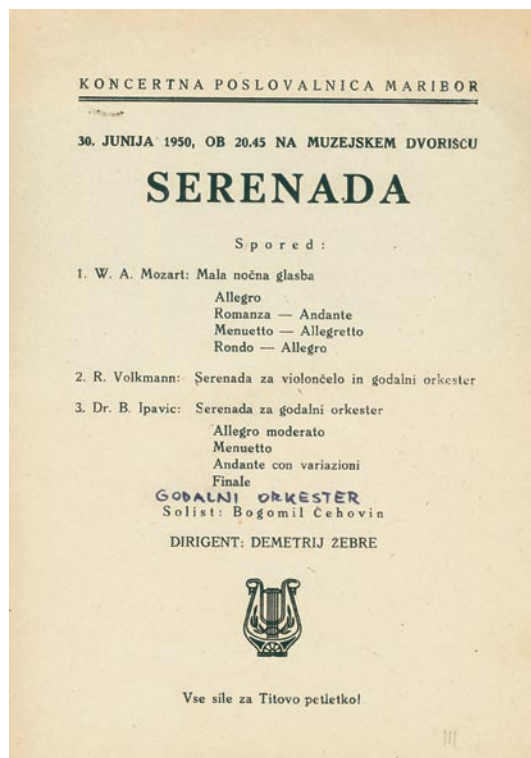
ZACETEK OB 20. URI

Koncertna poslovalnica Maribor
torek, 15. ^{navedena} oktobra 1949 ob 20 uri
dvorana: Union

SIMFONIČNI KONCERT
izvaja:
DRŽAVNI SIMFONIČNI ORKESTER, Zagreb
dirigent: FRIDERIK ZAUN, Zagreb

spored:

1. C.W. Gluck: Ifigenija v Avlidi, uvertura
2. I.M. Jarnovič:
3. L.v. Beethoven: III. simfonija "Eroica"

zapis priimkov skladateljev (predvsem ruskih, poljskih in čeških) in pri tem načeloma slovnili samo imena, kjer je slovenska inačica uveljavljena in v splošni rabi (Šimanovski = Szymanowski). Pri navedbah izvajalk iz virov prvih desetletij smo opustili sklanjatev priimkov (Dubravka Tomšič Srebotnjakova = Dubravka Tomšič Srebotnjak). Zapis skladb smo posodobili in poenotili (F. Schubert: Simfonija št. 4 v c-molu D 417 »Tragična«). Nekdanja naziva dvorane Union (TD Polet, Dvorana prosvetnega društva) smo posodobili.

Koncerte smo zaradi večje preglednosti razvrstili v nekaj osnovnih kategorij:

orkestrski koncerti, ki zajemajo nastop simfoničnih in komornih orkestrrov ter izvedbo instrumentalnih in vokalno-instrumentalnih del;

vokalni koncerti, ki zajemajo zborovske koncerte in koncerte ostalih vokalnih sestavov;

komorni koncerti, ki zajemajo komorne zasedbe vključno z recitali in izvedbo samosplov;

mladinski koncerti, kjer razpolagamo z najbolj nepopolnimi viri (koncerti so bili večino-

NARODNI DOM MARIBOR
KONCERTNA POSLOVALNICA
SNG MARIBOR
RADIO MARIBOR

I. abonmajski koncert - ciklus "MARIBORSKA FILHARMONIJA"
1993/94

SIMFONIČNI ORKESTER MARIBORSKE FILHARMONIJE

Dirigent: UROŠ LAJOVIC

Solisti: SREČKO KOVAČIČ, klarinet
DUŠAN KRNJAK, oboa
MILAN KRAMER, rog
VESELIN ATANASOV, fagot

Maribor, 8. oktobra 1993 ob 19.30 v Unionu

Kulturne dejavnosti „ROTOVŽ“
d.o.o. KONCERTNA POSLOVALNICA
MARIBOR

VII. abonmajski koncert v sezoni 1985/86

NATALIJA GUTMAN

violončelo, SZ

Irina Suhorevskaja, klavir, SZ

*Mit besten Wünschen
und Danke! Natalia Gutman*
Maribor, petek, 4. aprila 1986
ob 20. uri v Unionu
A. G. apes

ma komentirani, koncertnih listov velikokrat ni bilo in v medijskih najavah v primerjavi s koncerti za odraslo občinstvo niso bili enakovredno zastopani). Po letu 1965, ko je bila ustanovljena Glasbena mladina Maribor, sicer partnerica Koncertne poslovalnice, je bilo (razen pri skupnih projektih s Koncertno poslovalnico) ločeno tudi administrativno evidentiranje koncertov v organizaciji Glasbene mladine. Od leta 2001 je postala Glasbena mladina sestavni del Koncertne poslovalnice, koncerti pa so zajeti v obliki Cikla za mlade.

S splošno oznako **koncert** smo opisali jazzov-

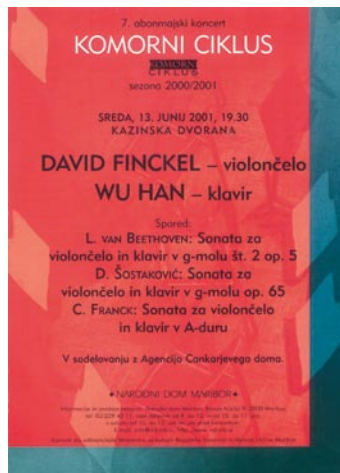
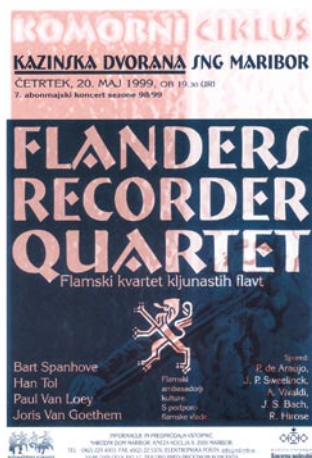
ske, popularne, zabavnoglasbene koncerte, ki jih je Koncertna poslovalnica v glavnem prirejala v sklopu nekdanjih poletnih prireditev. Število tovrstnih koncertov v organizaciji Koncertne poslovalnice se je s pričetkom Festivala Lent izjemno pomnožilo, zbrani so v skupnem arhivu prireditev Narodnega doma Maribor, oziroma Festivala Lent in jih v zbornik Koncertne poslovalnice nismo posebej vnašali.

Ob naštetem smo koncerte razvrščali še v kategorije kot so **folklorna** ali **glasbeno-plesna prireditev**, za vse tovrstne prireditve velja podobno kot za prireditve z oznako koncert.

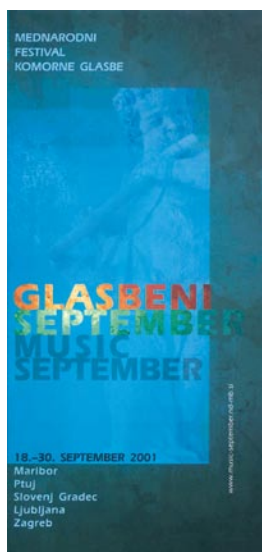

VEER

SEZONA 2005/2006

Primeri vabil za koncerte v obdobju od leta 1997 do 2003 (oblikovanje
Dejan Štamber, Vojko Pogačar in Didi Šenekar)

Primeri celostnih podob Glasbenega septembra v letih 1998 do 2002 (oblikovanje Didi Šenekar)

Od dogodkov, ki so se v organizaciji Koncertne poslovalnice zvrstili v okviru Festivala Lent, smo v zborniku upoštevali koncerte v okviru Salona glasbenih umetnikov, ker gre za prireditve, ki se je sprva odvijala v okviru koncertne sezone in šele kasneje smo jo vključili v festivalsko dogajanje. Kadar je šlo za dejavnost orkestra Mariborske filharmonije v sklopu koncertne sezone, smo zaradi bolj preglednega evidentiranja koncertov upoštevali tudi koncerte Mariborske filharmonije na Lentu. Razvrščanje koncertov v sklope: Poletne prireditve, Koncert za neposredne proizvajalce, Baročni večeri, Festival baročne glasbe, Glasbeni september, Festival Lent ... smo obdržali, prav tako smo obdržali tudi naslove koncertov kot so: Večer Serenad, Koncert ob prvi Titovi petletki, Koncert ob 15. obletnici Koncertne poslovalnice ...

Številčenje abonmajskih koncertov smo zaradi nedoslednosti v navedbah virov opustili.

Kadar je bil vir nepopoln in manjkajočih podatkov nismo mogli izslediti, smo navedbe označili z (*);

z oznako (**) smo označili spremembo programa (izvedeno namesto napovedanega) ali izvajalca;

z oznako (***), pa smo označili dela, ki so bila v virih napovedana, izvedba katerih je odpadla in zanjo ni bilo nadomestila ali izvajalce, ki so bili v virih sicer napovedani, vendar je njihov nastop odpadel in tudi nadomestila zanje ni bilo.

Še beseda ali dve o rezultatu našega dela:

Okoli 600 strani obsegajoča zbirka koncertov ob 60-letnici Koncertne poslovalnice je nastala v borih nekaj mesecih in ima toliko »babič«, da lahko samo upamo, da ni preveč »kilava«.

Najprej je četica študentov ob pomoči sode-

lavcev iz Narodnega doma spravila podatke iz arhiva Koncertne poslovalnice v elektronsko obliko, pri čemer je seveda nastalo precej zaprtank, pa tudi nekaj smiselnih napak. Potem smo vzpostavili sistem urejanja podatkov. Z raziskovalnim delom, preverjanjem virov, vnašanjem manjkajočih in aktualiziranjem obstoječih podatkov, se nas je ukvarjalo kar nekaj ljudi, »pordelih in utrujenih oči«. Velika zasluga gre predvsem kolegoma iz Koncertne poslovalnice Tini Vihar in Manču Kovačiču, ki sta se z zbornikom ukvarjala ob rednem delu za Glasbeni september in prihajajočo koncertno sezono ter naši zunanji sodelavki, muzikologinji Katarini Kraševac.

Nekje na pol poti nam je vsem skupaj postalo dokončno jasno, da bo zbirka preobsežna in da si iz finančnih razlogov ne bomo mogli privoščiti knjižne izdaje. Sreča v nesreči, kajti obenem je postalo tudi jasno, da kljub največjim prizadevanjem, v zbirki – do praznovanja naše obletnice – ne bomo izsledili in odpravili vseh pomanjkljivosti.

Za zamisel, da v tiskani verziji izdamo samo knjižico s spremnimi besedili in ji priložimo zgoščenko s seznamom koncertov in slikovnim gradivom, ki bo objavljena na naših spletnih straneh (www.nd-mb.si) in je obenem mišljena kot priprava kasnejše knjižne izdaje in/ali (upajmo!) interaktivne zgoščenke z odlomki audio in video posnetkov preteklih koncertov, se imamo zahvaliti Katarini Visočnik in da ne pozabimo – Gogotu Rukavini!

In nenazadnje velja omeniti še zamisel Mitje Visočnika, v zvezi z vzpostavitvijo internetnega naslova, kamor sprejemamo predloge, popravke, dopolnitve tistih, ki se boste prebijali skozi desetletja naše zgodovine in s »svežimi« oči odkrivali napake in pomanjkljivosti, ki smo jih mi morda prezrli.

Vašo pošto, ki bo prispela na naslov: zbornik@nd-mb.si

bomo preverjali in umestne popravke vnašali v našo zbirko podatkov. Na ta način bomo zbirko dopolnjevali in jo s skupnimi močmi pripravili za knjižno in interaktivno izdajo, na katero upajmo, ne bo potrebno čakati do naslednje okrogle obletnice.

Brigita Pavlič

...

Novejša zgodovina Koncertne poslovalnice je tesno povezana s Kulturno prireditvenim centrom Narodni dom Maribor. Vse od leta 1992, odkar delujemo pod okriljem Narodnega doma, smo naše prireditve izvajali ob izdatni podpori vseh sodelavcev, ki so s svojim deležem prispevali k uspešni realizaciji vsakega projekta. Najsi gre za zbiranje sponzorskih sredstev, rezervacije nočitev in prevoze umetnikov, nakazila honorarjev, pridobitve dovoljenja za izpeljavo prireditve, postavitve odra in prizorišča, razpošiljanja obvestil in vabil, prodaje vstopnic, informiranja občinstva, obveščanja medijev, lektoriranja besedil, ali pa le bodrilnih besed in prijaznega nasmeha, ko je že zmanjkovalo moči.

Sodelavci, ki skupaj z zaposlenimi v Koncertni poslovalnici zaokrožujejo ekipo Narodnega doma Maribor, so:

Vladimir Rukavina, Andrej Borko, Nataša Goričan, Marinka Jerman - Jelek, Alenka Klemenčič, Sabina Špendl, Boris Črnič, Miloš Brankov, Luka Belšak in Davorin Sel z odrskimi delavci, Gaber Lesjak, Bojan Golnar, Rajko Volovšek, Samo Kacijan, Mitja Praštalo, Branka Pušnik, Alenka Kotnik, Mojca Pušnik, Marjan Rajbenšu ter številni drugi sodelavci, s katerimi smo v preteklih letih tako ali drugače sodelovali.

60 let Koncertne poslovalnice Maribor

Izdal: Kulturno-prireditveni center Narodni dom Maribor

Zanj: Vladimir Rukavina, direktor

Uredila: Brigita Pavlič, vodja Koncertne poslovalnice

Avtorji besedil: Marko Letonja, Karmen Salmič-Kovačič,
Petra Vidali, Brigita Pavlič

Lektoriranje: Metka Kobalej, Alenka Klemenčič

Fotografije: Ivan Vinovrški, Nebojša Teić, Maja Modrinjak
in Arhiv Narodnega doma

Izbor slikovnega in drugega gradiva: Metka Čurman,
Milan Latin-Muso, Manč Kovačič, Tina Vihar, Katarina Kraševac,
Andrej Borko, Brigita Pavlič

Seznam prireditev: Katarina Kraševac, Matej Svetel,
Tina Vihar, Manč Kovačič, Boris Črnič, Brigita Pavlič

Oblikovanje: Didi Šenekar

Grafična realizacija: Grafični atelje Visočnik

Naklada: 1000 izvodov

Tisk: MIBO

Izdelava zgoščenk: CD Studio d.o.o.

Kulturno-porireditveni center Narodni dom Maribor
Ulica Kneza Koclja 9, 2000 Maribor, Slovenija
www.nd-mb.si

Koncertna poslovalnica
elektronska pošta:
zbornik@nd-mb.si

Maribor
oktober 2006

